

Bijzondere ontmoetingen

Deze rubriek doet verslag van bijzondere ontmoetingen tussen vogelaars en vogels. Vrijwel iedereen heeft unieke ervaringen tijdens het vogels kijken. Die willen we op deze plek graag lezen. Graaf in uw geheugen en omschrijf in eigen bewoordingen uw speciale beleving (maximaal 300 woorden, maar vandaag maken we een uitzondering) en maak iedereen deelgenoot van die bijzondere ervaring.

**Bruin/grijs
pluizigdingetje**

Het is zaterdagochtend, het gouden uurtje is al een tijdje aan de gang. Prima tijdstip voor foto's. Daar komt nog bij dat het bewolkt is en dus weinig schaduw, nog mooier! Maar, er is regen op komst. Dus met de auto naar Spaarndam. Verrekijker en fototas naast me op de voorbank. In de verte, richting Noorderbos, zit een Bui-

zerd(?) op een lantaarnpaal. De eerste waarneming van die dag. Ga toch maar proberen er een dichtbifoto van te maken, al is het maar om mee te werken aan het onderzoek naar de kleur van het verenkleed op waarneming.nl.

Langzaam vooruit rijdend zie ik achteruit geen weggebruikers in mijn spiegel. De lantaarnpaal komt dichterbij maar de vogel wordt niet groter, zo lijkt het. Traag rolt de auto dichterbij. Moet inmiddels omhoog kijken, langs mijn binnenspiegel. Zoals alle Buizerds kijkt ie me nog een keer aan en gaat dan op de wieken. Zelfs de beschutting van de auto heeft hij doorzien. Een kilometer verder landt hij op een hoge tak, te ver voor verrekijker en telelens. Teleurgesteld rij ik nog een stuk om het bos heen en elke keer een Buizerd en elke keer te ver weg. Op de kleine parkeerplaats neem ik, voordat ik naar huis rijd, de tijd om de instellingen van mijn camera terug te zetten: minder hoge ISO waarden en ook de tegenlichtcompensatie en stabilisatie kan eraf. De lompe lens laat ik op de camera.

En dan gebeurt het!!! Vlak voor mijn auto ploft een Buizerd onhandig in het gras. In een van zijn poten een bruin/grijs pluizig dingetje (recent jargon van enkele leden van de VWG tijdens de laatste excursie). Ik schat de afstand op een meter of twintig. Traag pak ik de lompe lens en schuif de autoruit naar beneden. Wat maakt zo'n elektrische ruit toch nog een hoop herrie; balen!! De Buizerd verblijft of verbloed niet. Hij heeft alle aandacht gericht op het bruin/grijze dingetje tussen zijn poten. Hij geeft op dit moment niets om geparkeerde auto's met luidruchtige ramen. Verdorie, nu geen tijd om ISO en tegenlicht en stabilisator opnieuw in te stellen. Schuif de lens naar buiten en laat 'm rusten op de bovenkant van de ruit. Voorzichtig scherpstellen. Door de zoeker springt de ongeïnteresseerde vogel in de scherpte. De scherpstelring staat op bijna 18 meter. Gauw een serie foto's maken, voordat ie opvliegt. Verdo... Camera staat op enkelbeeld... Dan maar met de hand... De camera maakt meer herrie dan de ruit... zo lijkt het...! De vogel gunt me geen blik waardig. In plaats daarvan zet hij zijn haaksnavel in het pluizige dingetje. Nog maar een serie... klik,klik, klik. De teller staat op 22 opnamen. Omdat de motor nog draait, besluit ik langzaam dichterbij te sluipen/rollen. De koppeling langzaam omhoog. Het losse grint knarst onder de banden. En weer geen reactie van de vogel. Is het een tamme? Een uit een Frans chateau gevluchte artiest van een roofvogelshow? Of is het een Russische botterik, die mensen niet gewend is?

De afstand tussen vogel en auto wordt kleiner en kleiner. In de zoeker wordt de Buteo buteo geleidelijk aan beeldvullend. Ik rijd gewoon door, me niet realiserend dat de lens daardoor te lang wordt. Op de tast zoek ik naar de kortere telelens. Lens naar binnen, korte lens erop, lens naar buiten. Ik stoot helaas te luidruchtig tegen de ruit. Verd... Buteo kijkt geïrriteerd naar de auto en mij, maar blijft zitten en rukt weer aan het pluizige dingetje. Ik rol en knip gewoon door, de teller is de vijftig gepasseerd. Ook de 280 mm lens wordt te lang. Lens naar binnen, wisselen en weer naar buiten, Als laatste schuif ik de 9 cm naar buiten. De ring staat op 7 meter. Dit kan niet!!! Een Buizerd fotograferen met een portretlensje. Van verbazing zak ik achteruit in de autostoel. Is de vogel ingehuurd door de VVV van Spaarndam? Het kan haast niet anders. Ik speur de omgeving af of ik ergens een valkenier kan ontwaren. Nee, ik ben alleen. Nee, niet alleen, maar samen met een prachtige roofvogel, zeven meter van me verwijderd. Wat een onvergetelijk moment!!!

■ *Tekst en Foto: Ton Lansdaal*